

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 5P/186/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512206801
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Šuríková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512206801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Elenou Šuríkovou, v právnej veci navrhovateľa : N. I., nar. XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, trvale bytom N., t.č. bytom N. XXX proti odporkyni : V. I., nar. XX.X.XXXX, občianka Slovenskej republiky, trvale bytom N. XXX, o určenie výživného na rozvedeného manžela, t a k t o

rozhodol:

I. Súd návrh zamieťa.

II. Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd určil odporcovi povinnosť prispievať na výživu rozvedeného manžela vo výške 66,- eur mesačne. V súčasnosti je dlhodobo nezamestnaný a neboli mu poskytnuté žiadne sociálne dávky.

Odporkyňa nesúhlasila s podaným návrhom. Uviedla, že je zamestnaná v spoločnosti F & P Produktion s.r.o. Potvorice, kde jej mesačný priemerný zárobok je vo výške XXX,- eur. Odporkyňa ďalej uviedla, že manželstvo s navrhovateľom bolo právoplatne rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6C/392/2008-80 zo dňa 17.02.2010. Poukázala, že o navrhovateľa nejde o krátkodobú finančnú tieseň, nakoľko je dlhodobo nezamestnaný a nevidí žiadnu prekážku nájsť si zamestnanie. Po rozvode jej boli zverené tri maloleté deti do starostlivosti a výchovy a navrhovateľovi bola uložená povinnosť prispievať na ich výživu. Napriek tomu na výživu neprispieva a odporkyňa poberá náhradné výživné. Navrhovateľ bol právoplatne odsúdený za neplnenie si vyživovacej povinnosti rozhodnutím Okresného súdu v Novom meste nad Váhom č.k. 1T/116/2012-56 zo dňa 19.07.2012.

Súd vykonal dokazovanie, vylúchom účastníkov, oboznámil sa rozsudkom 1T/116/2012 zo dňa 19.07.2012, s Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a o náhradnom výživnom zo dňa 03.01.2012, so správou o príjme odporkyne, ako s ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav :

Účastníci konania boli manželia. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. č.k. 6C/392/2008-80 zo dňa 17.02.2010 boli právoplatne rozvedení. Vyživovacia povinnosť na mal. N., nar. XX.XX.XXXX bola uložená vo výške 55,- eur, na mal. N., nar. XX.XX.XXXX sumou 55,- eur a na mal. C. sumou 40,- eur mesačne.

Z výsluchu odporkyne súd zistil, že navrhovateľ si vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom neplní a uloženie povinnosti prispievať na jeho výživu sa javí absurdné, aby prispievala na jeho výživu, keď poberá sociálnu dávku náhradné výživné. Ďalej uviedla, že je zamestnaná s mesačným príjmom XXX,- eur a v porovnaní s výdavkami na domácnosť jej neposkytuje priestor na plnenie si vyživovacej povinnosti na rozvedeného manžela. Namietala skutočnosť, že navrhovateľ je dobrovoľne nezamestnaný a má možnosť riadne sa zamestnať

Navrhovateľ uviedol, že pracuje na fuškách a mesačne si zarobí asi XXX,- eur. Býva u svojich rodičov, ktorým na náklady spojené s užívaním bytu prispieva nepravidelne, podľa toho či má peniaze.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k právnenému záveru, že navrhovateľovi nemožno výživné od odporcu priznať vzhľadom na jej súčasnú finančnú situáciu s poukazom na tú skutočnosť, že jej príjem je rozpočítaný na vyživované osoby, pretože navrhovateľom si neplní jednu zo základných zákonných povinností voči maloletým deťom a to prospievať na ich výchovu a výživu.

Odporkyňa je zamestnaná a výlučne sa stará o maloleté deti a je poberateľkou náhradného výživného. S poukazom na citovaný § 75 ods. 2 Zákona o rodine, ako aj § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznanie príspevku na rozvedeného manžela by bolo v príkrom rozpore s uvedeným zákonným ustanovením, preto ho súd v celom rozsahu zamietol.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešnému odporcovi by patrila náhrada trov konania, ktorému však žiadne trovy v konaní nevznikli, preto súd náhradu trov konania odporcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.